

بخشنامه شماره : ۱۷۹۳۳ / ۴۹۸۹ / ۴ / ۳۰

تاریخ : ۱۴ / ۰۶ / ۱۳۷۳

موضوع : سابقه نباید ملاک تشخیص مالیات شود

به طوریکه ملاحظه میشود برخی حوزه های مالیاتی در تشخیص درآمد مشمول مالیات منابع مختلف به خصوص مشاغل و اشخاص حقوقی، مفاد ماده ۲۳۷ قانون مالیات های مستقیم مصوب اسفند ماه ۱۳۶۶ را نادیده میگیرند و به جای آنکه مبادرت به جمع آوری اطلاعات کافی نموده عوامل مختلف مربوط به فعالیت های مودی در پرونده امر منعکس و آن گاه با ارائه دلایل موجه که بالطبع متضمن توجیه اقتصادی قابل قبول نیز خواهد بود. اقدام به تعیین قرینه مناسب و در نهایت درآمد مشمول مالیات عادلانه بنمایند، صرفا حسب رویه و عرف غلط منسوخه سابقه مالیاتی را ملاک عمل قرار میدهند و توجه به اصول مسلم مالیاتی و احکام قانون که به استناد آن حتی در صورت قبول دفاتر زیان وارده به مودی نیز باید پذیرفته شود و از سود سنوات آتی مستهلک گردد ندارند. البته مطالعه پرونده های مالیاتی سنوات گذشته و سوابق امر به منظور شناخت دقیق تر مودی و استخراج اطلاعات مورد نیاز در خیلی مواقع ضروری و اجتناب ناپذیر است اما هرگز نباید "سابقه" را به هر واقعیات ترجیح داده آن را به عنوان مدرک بی چون و چرا در تشخیص درآمد مشمول مالیات قلمداد نمایند.

مراتب بالا را موکدا یادآور شده مقرر میدارد در رسیدگی به پرونده های مالیاتی احکام قانون مالیات های مستقیم به خصوص مقررات موضوع مواد ۹۴، ۹۷، ۹۸، ۱۰۶، ۱۴۸، ۱۵۲ و ۱۵۳ و

ماده ۲۳۷ و نیز آئین نامه سازمان تشخیص و سایر آئین نامه ها و بخشنامه ها و دستورالعمل ها را کاملاً مرعی دارند به طوری که کوچکترین حقی از مودیان محترم مالیاتی و همچنین دولت ضایع نگردد.

احمد حسینی
معاون درآمدهای مالیاتی

مرجع آموزشی حسابداران؛ واحد مالی کارفرمایان

